

Új ormányosalkatú bogárfajok Magyarország faunájában (Coleoptera: Curculionoidea)

*Curculionoid beetle species new for the fauna of Hungary
(Coleoptera: Curculionoidea)*

Summary - Twenty-two Curculionoidea species new for the Hungarian fauna were found in the last five years. Important nomenclatorial changes in the Hungarian fauna are also given.

BEVEZETÉS

Bár 1996-ban összeállítottam Magyarország ormányosalkatú bogarainak fajlistáját (Podlussány 1996), a hazai szakirodalom kevésbé vett róla tudomást. A mezőgazdasági tankönyvek írói sem vették figyelembe, hogy a taxonómiai kutatások nem állnak meg, a nevezéktan is állandóan változik, ezért a latin neveket nem lehet automatikusan átmásolni a régi elavult könyvekből az újba. Külföldről azonban több segítő szándékú bírálót, kérdést, sőt magyarországi gyűjtési adatokat is kaptam. A fajlistában akkor 150 faunánkra új fajt ismertettem. Nem hittem volna, hogy néhány év múlva még 22 fajjal gyarapodik hazánk faunája.

Ezt a rövid közleményt két részre osztom. Az első részben ismertetem a faunánkra nézve új fajokat, a második részben pedig néhány fontosabb nevezéktani változást közlök, és helyesbítem néhány hibámat. Az új fajok ismertetésénél a gyűjtési adatok közlése mellett, ahol szükséges, feltüntettem a fajokhoz tartozó irodalmi munkákat, továbbá saját gyűjtési élményeimet is. Aki veszi a fáradságot, és végigolvassa ezt a rövid cikket, látni fogja, hogy részben magyar, részben külföldi szakemberek segítségével jutottam az adatokhoz. Köszönetet mondok a gyűjtőknek, mert nélkülük nem születtek volna meg ezek az eredmények, valamint azoknak a külföldi kutatóknak, akik segítettek munkámban. Dr. Merkl Ottó sokat segített a kézirat összeállításában

MAGYARORSZÁG FAUNÁJÁRA NÉZVE ÚJ FAJOK

Aparopion costatum Fahracus, 1843 — A Bánságban, Erdélyben, a Balkánon, Törökországban és a Kaukázusban elterjedt faj (Zuppa Osella 1999). Lehet, hogy a Körösök hordalékával került be az országba, s itt meghonosodott. Gyűjtési adatok: Gyula: Mályvádi-erdő, 1997. VII. 3., 1997. IX. 24., leg. Oszonics I.; Gyula: Mályvád, 1999. IV. 23. talajcspadával, leg. Kádár F.

Argoptochus viridilimbatus (Apfelbeck, 1898) — Balkáni elterjedésű faj, mely két példányban került elő a Gas-Bakonyból. Többször próbáltunk még gyűjteni belőle, mert tudományra új fajnak hittem, de nem bukkantunk újabb példányokra. Később tévesen *Argoptochus bifoveolatus* (Stierlin, 1897) néven közöltem a faj-

listában (Podlussány 1996). A helyes határozást Roman Borovec (Nechanice, Csehország) végezte. A faunánkra nézve új faj gyűjtési adatai: Porva: Kisszépalmapuszta, 1977. VI. 7., leg. Rozner I.; Fenyőfő: Kőrös-hegy, 1988. VI. 11., fűhálózza, leg. Rozner I.

Simo variegatus (Boheman, 1843) — Ezt a fajt csak nagyon nehezen, az ivarszervek vizsgálatával lehet megkülönböztetni a hazánkból már ismert *Simo hirticornis* (Herbst, 1795) fajtól. Tapasztalataim szerint az új faj gyakoribb hazánkban, mint a *Simo hirticornis*, mely utóbbit eddig csak a Kőszegi-hegységben találtam (Bozsok: Írott-kő, 1980. VI. 28., nyírfarózseköteg, kopogtatva, rostálva, leg. Podlussány A.). A faunánkban új faj teljes magyarországi gyűjtési adatait még nem tudom közölni, de úgy tűnik, hogy a Dunántúlon gyakori. Előkerült a Bakonyból, a Szigetközéből, Somogy megyéből. Még nagyon sok példányt kell megvizsgálni ahhoz, hogy tiszta képet alkothassunk a két faj hazai elterjedéséről. Ráadásul az ivarszervek időrabló vizsgálatát a nőstényeken kell végezni, ugyanis a két fajnak nincsenek hímjei, szűznemzéssel szaporodnak (Knutelski *et al.* 1997). Az eddig feldolgozott gyűjtési adatok: Feketeerdő: Házi-erdő, 1996. X. 6., leg. Merkl O. és Fegyveres O.; Dunasziget, 1987. VII., leg. Szalóki D.; Fenyőfő: Kék-hegy, 1985. VI. 29., leg. Podlussány A.; Kisberény, 1997. V. 25., leg. Rozner Gy.; Hács, 1997. VI. 28., leg. Rozner Gy.; Farkasgyepű, 1977. VII. 8.VIII. 8., talajcsapda, leg. Tóth L.; Sopron: Kecske-hegy, 2000. VIII. 31., leg. Podlussány A. és Sziráki Gy.

Otiorhynchus pauxillus Rosenhauer, 1847 — Régebbi déli-bakonyi gyűjtéseim anyagának preparálása közben találtam e fajra. A Kárpátokból ismert faj, melynek a tápnövényei a fenyőfélék (Endrődi 1961b). Gyűjtési adata: Nagyvázsony: Kab-hegy, fenyves, 1992. V. 16., rostálás, leg. Podlussány A.

Barypeithes lipoviensis Weise, 1894 — A Felvidékről ismert faj, északi határaink közelében is előkerült. Gyűjtési adatok: Szemere: János-völgy, 1998. V. 8., leg. Hegyessy G.; Percse: Sziráki-völgy, 1998. V. 8., leg. Hegyessy G.; Ipolytarnóc: Kilencc-fenyő-erdő, 1999. V. 30., rostálás, leg. Merkl O.

Stephanocleonus microgrammus (Gyllenhal, 1834) — Gyűjteményemben már nagyon régóta tűzögetem ide-oda e faj egyetlen magyar példányát. Korábban annyit tudtam csak megállapítani róla, hogy nem közép-európai fajról lehet szó. 2000-ben Borisz Korotyaev (Szentpétervár, Oroszország) meghatározta. A Krímben, Kaukázusban és az Uralban élő fajt (Ter-Minassian 1988) talán egy szovjet szállítmánnyal hurcolhatták be hazánkba, meghonosodni azonban valószínűleg nem tudott. A példány cédulázása hitelesnek tűnik. Gyűjtési adatok: Budapest: Rákospalota, 1954. VI. 13., leg. Tóth L.

Glocianus sparsutus (Schultze, 1899) — A példányokat Borisz Korotyaev határozta meg. Új faj faunánkban, melyet sem elődeim, sem én nem ismertünk fel, ráadásul egy nehezen határozható csoportba tartozik. A *Glocianus* genusz hazai fajainak anyaga alapos átvizsgálásra szorul. Gyűjtési adatai: Gödöllő: Máriabesnyő, 1912. V. 21.; Budapest: Kamara-erdő, 1929. VI., coll. H. Diener; Baranya m., Bűrüs, 1989. X. 3., leg. Horvatovich S. és Sár J.

Ceutorhynchus fulvitaris Gougelet et H. Brisout de Barneville, 1860 — Gyűjteményemben több példány van ebből a fajból, mert Portugáliában gyűjtöttem, de gondolni sem mertem arra, hogy ez a faj nálunk is előfordulhat. A hazai példányokat kiküldtem Enzo Colonnelli úrnak (Róma), aki kétséget kizáróan meghatározta őket. Gyűjtési adatai: Vízvár: Dráva-part, 1995. IX. 6–7., fűhálózza, leg. Podlussány A.; Vízvár: Zsitvai-rét, 1998. VI. 12., leg. Kondorosy E.

Ceutorhynchus gerhardti Schultz, 1899 — Köszönöm Jiri Krátký (Hradec Králové, Csehország) kollégámnak, hogy küldött egy példányt ebből a fajból, melyet nálunk gyűjtött a Börzsönyben. Gyűjtési adatok: Tállya: Akasztó-domb, 1997. VI. 12., leg. Hegyessy G.; Márianosztra, 1997. V. 5., leg. J. Krátk.

Ceutorhynchus merkli Korotyaev, 2001 — Nem csak hazánk faunájára, hanem a tudomány számára is új fajról van szó. Az új fajhoz közel álló *Ceutorhynchus ignitus* Germar, 1824 példányainak határozása közben vettem észre, hogy e név alatt valójában két faj rejtőzik. Ezt az ivarszervek vizsgálatával is igazoltam, de mivel a *C. ignitus* és a hozzá közel álló fajok típusaihoz nem lehetett gyorsan hozzájutni, egyszerűbbnek tűnt specialistának kiküldeni. Kiküldtem tehát Enzo Colonnelli kollégámnak Olaszországba, aki *Ceutorhynchus suturellus* Gyllenhal, 1837 fajnak határozta, amelyet a Kaukázusból írtak le. A gyűjteményemben dolgozó Borisz Korotyaevnek ez feltűnt, és alaposabb vizsgálat alá vette a hazánkban nem ritka fajt, illetve a Kaukázusban élő *C. suturellus*-t, majd arra a megállapításra jutott, hogy egy új fajról van szó (Korotyaev 2001). Úgy tűnik, a faj nálunk gyakori; tápnövénye a ruderalis gyomként ismert útszéli zsázsa (*Cardaria draba*). Gyűjteményemben 18, a Magyar Természettudományi Múzeumban pedig még számos további paratípus található. Néhány gyűjtési adat: Kétegyháza, 1977. IV. 23., leg. Ádám L.; Kétegyháza, 1978. V. 1., leg. Podlussány A.; Zánka, 1978. IV. 4., leg. Podlussány A.; Balatonszőlős, 1979. IV. 15., leg. Podlussány A.; Budapest: Káposztásmegyér, 1979. V. 5., 1983. V. 7., leg. Merkl O.; Balatonudvari: Kilián-telep, 1979. V. 21., leg. Orosz A.; Tihany, 1983. V. 7., leg. Podlussány A.; Budapest: Pestlőrinc, Hőerőmű-rét, 1992. IV. 19., leg. Ladár Gy.; Battonya: Tompapuszta, 1998. IV. 15., leg. Podlussány A.; Bélmegyér: Fáspuszta, 1999. IV. 15., leg. Podlussány A.; Várbalog: Héricses-legelő, 2000. III. 30., rostálással, leg. Podlussány A.

Brachyomus slovacicus Košťál, 1991 — Már az Aggteleki Nemzeti Park kutatásakor feltűnt ez az akkor még ismeretlen faj; a cikkemben (Podlussány 1999) ezt jeleztem. Gyűjtési adatok: Szögliget: Vidomáj, 1989. VI. 20. leg., Merkl O.; Égerszög: Éves-zsomboly, leg. Bajomi D.; Varbóc Bokány-tető, 1989. V. 9., leg. Merkl O. és Bartos Á.; Bódvaszilás: Vecsem-forrás, 1990. V. 22., leg. Podlussány A.; Aggtelek: Hosszú-völgy, 1989. VII. 29. leg. Podlussány A.

Mecinus circulatus (Marsham, 1802) — Tápnövénye a lándzsás útifű (*Plantago lanceolata*). Gyűjtési adatok: Bélmegyér: Fáspuszta, 1999. IV. 15., űhálózza, leg. Podlussány A.

Thamiocolus nubeculosus (Gyllenhal, 1837) — Tápnövénye a macskahere (*Phlomis tuberosa*). Gyűjtési adatok: Pusztaföldvár: Tatársánc, 1997. V. 11., leg. Oszonics I.; Battonya: Kistompapuszta, 1998. V. 1., leg. Hegyessy G.; Királyhegyes: Blaskovicspuszta, 1998. V. 31., leg. Hegyessy G. és Szalóki D.

Microplontus millefolii (Schultz, 1897) — Tápnövénye a közönséges cickafark (*Achillea millefolium*). Hegyessy Gábor (Sátoraljaújhely) rendkívül intenzív gyűjtőmunkájának köszönhetjük, hogy egy fajt ismét feloldhatunk a faunafüzet szögletes zárójelcímei alól. Gyűjtési adatok: Hidasnémeti: Kis-sziget, 1996. V. 14., leg. Hegyessy G.; Gávavencsellő: Remete-hegy, 1996. V. 8., leg. Hegyessy G.; Gávavencsellő: Görbe-tó, 1996. VII. 8., leg. Hegyessy G.; Vámosújfalú: Nyilasok, 1998. VI. 3., leg. Hegyessy G.; Tiszaeszlár: Réti-dűlő, 1998. V. 27., leg. Hegyessy G.

Tychius tridentinus Penecke, 1922 — Egy alkalommal gyűjtési engedéllyel fűhálóztam a Villányi-hegység védett, a faunája és flórája miatt rendkívül értékes

területén, a Szársomlyón. Egy csodálatosan szép fajt fogtam, melyről azonnal feltűnt, hogy ilyet még nem láttam. A faunafüzetben zárójeles fajt fajlistámban hibásan „*tridentatus*”-nak publikáltam. Tápnövényei csüdfű (*Astragalus*) fajok. Gyűjtési adatok: Nagyharsány: Szársomlyó, 1997. V. 12. fűhálózva, leg. Podlussány A.

Smicronyx swertiae Voss, 1953 — A Szigetközben Rajka közelében, a Duna-folyásától elhatárolódott tavacska partján összegyűlt növényi törmelékot rostáltam. Több ritka *Bagous*-faj mellett sikerült megfognom ezt a fajt is. Tápnövényei aranka (*Cuscuta*) fajok. Gyűjtési adatok: Telkibánya: Csapontos-ház, 1996. VIII. 24., leg. Hegyessy G.; Tarcal: Pestere, 1994. IV. 30., leg. Hegyessy G.; Ásotthalom: Király-rét, 1990. IX. 7-21., tálcapda; Rajka: Duna-part, 2000. VI. 26-30., leg. Podlussány A. és Sziráki Gy.

Stenopelmus rufinusus Gyllenhal, 1836 — A magyar fajlistából hiányolta Mészáros Gábor Belgrádból. Szerinte a Duna szerbiai szakaszán több helyről előkerült. Magyar adata azonban eddig még nem volt. Rudner József és Mikó István gyűjtötte az első, és sajnos mindmáig egyetlen példányát. A faj előkerülésével faunánk egy új fajjal, új genusszal és új alcsaláddal (*Stenopelminae*) gazdagodott. Gyűjtési adatok: Szeged: (Újszeged), Fűvészkert, 1997. X. 9., leg. Rudner J. és Mikó I.

Omphalapion pseudodispar Wanat, 1995 — Múzeumunk könyvtárában nyomoztam újabb Curculionoidea irodalmak után, amikor feltűnt nekem, hogy Marek Wanat (Wrocław, Lengyelország) 1995-ben egy új fajt írt le Magyarországról. A Ceratapiini-monográfia (Wanat 1995), amelyben a leírás megjelent, múzeumunk könyvtárában nem volt meg. Írtam a szerzőnek, aki küldött egyet könyvtárunknak. Ezúton is köszönöm múzeumunk és a magam nevében. Az igen értékes irodalmi forrás alapján rejtve tehettem a saját gyűjteményem Ceratapiini-anyagát. A gyűjteményemben találtam egy nőstény példányt is az új fajból. Adatai: Jászksír, 1918. VI. 12., leg. Györffy Jenő. A példány úgy került hozzám, hogy Györffy Jenő magángyűjteményét megvásároltam az örökösöktől. A faj csak a Jászságból ismert. A faj tápnövényét valószínűleg a *Hieraceum*-, *Anthemis*- és *Matricaria*-fajok között találjuk, mivel a többi *Omphalapion*-faj is ezeken a növényeken él. A faj faunánkra új.

Bruchela schusteri (Schilsky, 1912) — A *Bruchela* (régebben *Urodon*) fajokat újabban az orrosbogarak (*Anthribidae*) családjának Urodontinae alcsaládjába sorolják. Korábban (pl. Kaszab 1967) a zsiszikek (*Bruchidae*) közé helyezték őket. Gyűjteményem rendezése során ezzel a fajjal is találkoztam. Hazai előfordulását a következő adatok is bizonyítják: Fenyőfő, 1979. VII. 1., leg. Podlussány A.; Súr, 1989. VII. 2., leg. Podlussány A.; Dabas: Gyón, 1994. VII. 3., leg. Merkl O.; Örkény, 1995. VII. 19., leg. Orosz A.; Örkény, 1999. VII. 21., leg. Hangay Gy. és Podlussány A.; Verpelét, 1999. VI. 12., leg. Földessy M. és Podlussány A.

Polygraphus subopacus Thomson, 1871 — Egy példányt találtam a pécsi Janus Pannonius Múzeum gyűjteményében „Montes Bükk, Dr. Gebhardt” felirattal. Az adat megerősítést igényel. A Bükk-hegységben üzemelő fénycsapdák anyagát alaposabban meg kellene vizsgálni, illetve speciálisan szűk gyűjtésére kellene nagyobb energiát fordítani. Tápnövényei a *Picea*- és *Pinus*-fajok (Pfeffer 1994).

Phloeotribus caucasicus Reitter, 1891 — Egy példány került elő a Hanságból. Tápnövényei kőrisfajok (*Fraxinus*). A kevés marhával, de rendszeresen legeltetett lébenyi legelőn a flóra és fauna igen gazdag. A Hanság kutatása során az egyik kedvenc

gyűjtőhelyünk volt. Egy alkalommal feltűnt, hogy az árokpárt tisztításakor a zöld kőrist kivagdosták, és otthagyták a gallyakat. A gyomtalanítás környékén is fűhálóztam. Sajnos, fűhálózás közben ez az 1,8 mm-es apró bogár nem tűnt fel, csak otthon a nagyító alatt vettem észre, hogy mit fogtam. Jó lett volna azokat a kőrisgallyakat egy zsákban hazavinni, és kinevelni belőlük még néhány példányt. A fajt Ausztriában is kimutatták (Pfeffer 1994). Gyűjtési adatok: Lébény: Városi legelő, 1996. V. 16., fűhálózza, leg. Podlussány A.

Xyleborus alni Niisima, 1909 — A Hanság kutatása során Orosz András és Szabóky Csaba kollégáimnak köszönhetően megkaptuk az országos erdészeti fénycsapda-hálózat egy éves kapuvári anyagát. A Kapuvári-erdőben 2000. IV. 18-án este a fénycsapdába repült egy példány ebből a fajból. A fajt Ausztriában, Szlovákiában, Németországban és Lengyelországban is kimutatták. Tápnövényei a *Salix*-, *Alnus*-, *Corylus*-, *Betula*-fajok és a *Quercus robur* (Pfeffer 1994).

ÚJDONSÁGOK, VÁLTOZÁSOK A NEVEZÉKTANBAN

Otiorhynchus winkleri Solari, 1937 — A Kárpát-medencében élő fajt tévesen *Otiorhynchus politus* Gyllenhal, 1834 néven ismertük. Az *O. politus* faj törlendő a faunánkból, mert csak Oroszország területén él (Mazur 1993).

Lixus bardanae (Fabricius, 1787) — A fajlistából az én hibámból véletlenül kimaradt. Jan Fremuth (Hradec Králové, Csehország) értesített róla.

Kyklioacalles Stüben, 1999 — Új genusz faunánkban. A genuszba besorolt fajok közül egy a magyar faunában is jelen van. A korábban *Acalles suturatus* Dieckmann, 1983 néven ismert faj új kombinációja *Kyklioacalles suturatus* (Dieckmann, 1983) (Stüben 1999).

Echinodera valida (Hampe, 1864) — Stüben (1998) monográfiájában az *Acalles validus* Hampe, 1864 fajt az *Echinodera* genuszba sorolta.

Ruteria hypocrita (Boheman, 1837) — A *Ruteria* alnem genusz rangra emelkedett, ezért az *Echinodera (Ruteria) hypocrita* (Boheman, 1837) néven ismert faj új kombinációba került (Stüben 1998).

Datonychus derennei (Guillaume, 1936) — A faj eddig ismert neve a *Datonychus magnini* (A. Hoffmann, 1939) szinonim (Behne 1998).

Neoglocianus albovittatus (Germar, 1824) — A fajt a *Glocianus* genuszból átsorolták a *Neoglocianus* genuszba (Dieckmann 1972).

Ceutorhynchus henschi Schultze, 1903 — A faj törlendő a faunánkból, mert azonos az országszerte gyakori *Ceutorhynchus erysimi* (Fabricius, 1787) fajjal (Dieckmann 1971).

Ceutorhynchus assimilis (Paykull, 1792) — A nálunk korábban *C. assimilis* néven ismert bogár új nevet kapott: *C. obstrictus* (Marshall, 1802). A *C. assimilis* név azonban nem tűnt el a szinonim nevek sokaságában, mert kiderült, hogy az eddig *Ceutorhynchus pleurostigma* (Marshall, 1802) néven ismert bogár érvényes neve. Tehát a korábban ismert *Ceutorhynchus pleurostigma* (Marshall, 1802) szinonim név lett (Burakowski, 1997, Behne 1998).

Mogulones cynoglossi (Frauenfeld, 1866) — A magyar irodalomban tévesen *Ceutorrhynchus trisignatus* Gyll. (Kuthy 1897, Endrődi 1968), majd *Mogulones trisignatus* (Gyllenhal, 1837) (Podlussány 1996) néven ismertük. A lengyel faunakatalógus-

ban (Burakowski 1997) már felfigyeltem az új névre, de nem mertem a magyar fajlistába felvenni. A Magyar Természettudományi Múzeumban és a saját gyűjteményemben dolgozó Enzo Colonnelli (Róma, Olaszország) megvizsgálta a példányokat, és megállapította, hogy a mediterrán elterjedésű *M. trisignatus* nem él Magyarországon, helyette a *M. cynoglossi* található nálunk. A faj tápnövénye az országszerte gyakori közönséges ebnyelvűfű (*Cynoglossum officinale*).

Mogulones raphani (Fabricius, 1792) — Fabricius korábban írta le, ezért a *Mogulones symphyti* (Bedel, 1885) név szinonim lett (Behne 1998).

Omphalation hookerorum (Kirby, 1808) — A fajt eredetileg *hookerorum*-nak írták le, a közismert *hookeri* név felesleges javítás volt (Behne 1998).

Ips mannsfeldi Wachtl, 1879 – A faj nem él nálunk, téves határozás következtében került a fajlistába.

IRODALOM

- Behne, L. (1998): 90. Superfamilie: Curculionoidea; 93. Familie: Curculionidae. In: Lucht, W. Klausnitzer, B. (eds): *Die Käfer Mitteleuropas 4. Supplementband*. Goecke Evers, Krefeld, 398 pp. — Burakowski, B., Mroczkowski, M. & Stefanska, J. (1997): Coleoptera, Curculionoidea. In: *Katalog Fauny Polski, XXIII, 21*. Muzeum i Institut Zoologii Pan, Warszawa, 307 pp. — Dieckmann, L. (1971): Ceutorhynchus-Studien (Coleoptera: Curculionidae). *Beiträge zur Entomologie* **21** (7–8): 584–585. — Dieckmann, L. (1972): Beiträge zur Insektenfauna der DDR (Coleoptera, Curculionidae). *Beiträge zur Entomologie* **22**: 8586. — Endrődi, S. (1960): Ormányosbogarak II. Curculionidae II. In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*. X, 5., Akadémiai Kiadó, Budapest, 126 pp. — Endrődi, S. (1961): Ormányosbogarak I. Curculionidae I. In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*. X, 4., Akadémiai Kiadó, Budapest, 77 pp. — Endrődi, S. (1968): Ormányosbogarak IV. Curculionidae IV. In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*. X, 7., Akadémiai Kiadó, Budapest, 129 pp. — Kaszab, Z. (1967): Zsízisikfélék. Bruchidae. In: *Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)*, IX, 7., Akadémiai Kiadó, Budapest, 34 pp. — Knutelski, S., Petryszak, B. & Wanat, M. (1997): New records of *Simo hirticornis* (Herbst) and *S. variegatus* (Boheman) (Coleoptera: Curculionidae) from Europe. *Polskie Pismo Entomologiczne* **66**: 223–230. — Korotyaev, B. A. (2001): A new species of *Ceutorhynchus* Germar, 1824 living on *Cardaria draba* in southeastern Europe (Coleoptera, Curculionidae). *Acta Zoologica Academiae Scientiarum Hungaricae* **46** (4): 305–308. — Košťál, M. (1991): Revision of the *Brachysomus subnudus*-group (Coleoptera: Curculionidae). *Elytron* **5**: 103–110. — Kuthy, D. (1897): Coleoptera. In: *A Magyar Birodalom Állatvilága (Fauna Regni Hungariae)*. A. K. M. Természettudományi Társulat, Budapest, 213 pp. — Mazur, M. (1993): Beitrag zur Kenntnis der Otiorhynchus denigrator-Gruppe (Coleoptera, Curculionidae). *Acta Zoologica Cracoviensia* **35**: 467–496. — Pfeffer, A. (1994): 91. Familie: Scolytidae. In: Lohse, G. A. Lucht, W. H. (eds): *Die Käfer Mitteleuropas 3. Supplementband mit Katalogteil*. Goecke Evers, Krefeld, 300 pp. — Podlussány, A. (1996): Magyarország ormányosalkatú bogarainak fajlistája (Coleoptera: Curculionoidea). *Folia Entomologica Hungarica* **57**: 197–225. — Podlussány, A. (1999): Curculionoidea (Coleoptera) of the

Aggtelek National Park In: Mahunka, S. & Zombori, L. (eds): *The Fauna of the Aggtelek National Park I*. Hungarian Natural History Museum, Budapest, 371 pp. — Stüben, P. E. (1998): Die südeuropäischen Arten der Gattung Echinodera Wollaston und die Gattung Ruteria Roudier stat. n. (Coleoptera: Curculionidae: Cryptorhynchinae). *Beiträge zur Entomologie* **48** (2): 417–448. — Stüben, P. E. (1999): Taxonomie und Phylogenie der westpaläarktischen Arten der Gattung *Kyklioacalles* g. n. (Coleoptera: Curculionidae: Cryptorhynchinae). *Stuttgarter Beiträge zur Naturkunde* (Serie A, Biologie). Nr. **584**: 1–38. — Ter-Minassian, M. E. (1988): *Zhuki-dolgonosiki podsemeystva Cleoninae Fauny SSSR: Kornevye dolgonosiki (triba Cleonini)*. Nauka, Leningrad, 234 pp. — Wanat, M. (1995): Systematics and phylogeny of the tribe Ceratapiini (Coleoptera: Curculionoidea: Apionidae). *Genus* (Supplement): 1–406 pp. — Zuppa, A. M. Osella, G. (1999): Revisione del genere *Aparopion* Hampe, 1861 (Coleoptera, Curculionidae, Molytinae). *Bollettino del Museo civico di Storia naturale di Verona* **23**: 149.

PODLUSSÁNY Attila

H-1111 Budapest, Bercsényi u. 10.